

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 664/2022-35

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Ladislava Duditiša a Libora Duľu (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **Finančného a investičného družstva**, Grösslingová 58, Bratislava, IČO 45 876 657, zastúpeného advokátom JUDr. Radoslavom Olijášom, Ph.D., Záhradnícka 36, Bratislava, proti postupu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Obdo 101/2021 (predtým pod sp. zn. 2 Obdo 8/2019 a sp. zn. 2 Obdo 26/2019) takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Obdo 101/2021 (predtým pod sp. zn. 2 Obdo 8/2019 a sp. zn. 2 Obdo 26/2019) **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.
2. Sťažovateľovi **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie v sume **800 eur**, ktoré mu **j e** Najvyšší súd Slovenskej republiky **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
3. Najvyšší súd Slovenskej republiky **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania vo výške **492,31 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e** .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 664/2022-20 z 19. decembra 2022 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť sťažovateľa vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Obdo 101/2021 [predtým pod sp. zn. 2 Obdo 8/2019 a sp. zn. 2 Obdo 26/2019 (ďalej aj „napadnuté konanie“)].

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že právny predchodca sťažovateľa sa žalobou podanou proti žalovanému domáhal zaplata sumy 873 505,84 eur s príslušenstvom z titulu neuhradenej odmeny za poskytnutie právnych služieb. Okresný súd Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom č. k. 22 Cb 101/2010 z 22. februára 2017 žalobe vyhovel a sťažovateľovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. Po podaní odvolania zo strany žalovaného Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 3 Cob 139/2017 z 25. júla 2018 rozsudok okresného súdu potvrdil a sťažovateľovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný 2. októbra 2018 dovolanie. Najvyšší súd uznesením č. k. 2 Obdo 26/2019 zo 6. novembra 2019 (právoplatným 13. novembra 2019) odložil vykonateľnosť dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom okresného súdu až do právoplatnosti rozhodnutia o dovolaní žalovaného. O dovolaní rozhodol najvyšší súd uznesením č. k. 2 Obdo 26/2019 z 24. septembra 2020 tak, že rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Proti tomuto uzneseniu najvyššieho súdu podal sťažovateľ ústavnú sťažnosť a ústavný súd v náleze č. k. II. ÚS 291/2021 z 30. septembra 2021 konštatoval porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uvedeným uznesením, ktoré zrušil a vec vrátil najvyššiemu súdu na ďalšie konanie. Ústavný súd považoval záver dovolacieho súdu o prípustnosti a dôvodnosti dovolania z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia za neudržateľný a ústavne neakceptovateľný a aplikáciu a interpretáciu relevantných právnych predpisov za ústavne nekonformnú. Do podania ústavnej sťažnosti nebolo o dovolaní rozhodnuté.

4. Podaním doručeným ústavnému súdu 6. januára 2023 sťažovateľ oznámil, že 9. decembra 2022 mu bolo okresným súdom doručené uznesenie najvyššieho súdu č. k. 2 Obdo 101/2021 z 3. októbra 2022, ktorým bol zrušený rozsudok krajského súdu z 25. júla 2018 a rozsudok okresného súdu z 22. novembra 2017 a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ podanie ústavnej sťažnosti v podstatnom odôvodnil konštatovaním, že „najvyšší súd vyvolal zbytočné prietahy v dovolacom konaní v rozsahu vyše 3 roky a 3 mesiace a doteraz o dovolaní nielenže nerozhodol, ale ešte aj odložil vykonateľnosť exekučných titulov, následkom čoho je skutočnosť, že sťažovateľ má priznanú len iluzórnu pohľadávku a vec nie je s konečnou platnosťou rozhodnutá; podstatná je aj okolnosť, že od podania žaloby dňa 15.10.2009 uplynulo bezmála 12 rokov a 10 mesiacov, čo už spadá do kategórie extrémnych prietahov v konaní.“. Vzhľadom na právny názor vyjadrený v náleze ústavného súdu č. k. II. ÚS 291/2021 z 30. septembra 2021, ktorý je záväzný, nie je podľa názoru sťažovateľa jeho vec právne zložitá a nie je ju možné hodnotiť ani ako skutkovo zložitú. Sťažovateľ k spôsobeným prietahom žiadnym spôsobom neprispel.

6. Vzhľadom na celkovú dobu konania, nečinnosť súdu a skutočnosť, že sťažovateľ k prietahom žiadnym spôsobom neprispel, považuje sťažovateľ sumu 5 000 eur za primerané finančné zadostučinenie, keďže „stav jeho právnej neistoty stále trvá, nakoľko najvyšší súd odložil vykonateľnosť exekučných titulov a tak jeho pohľadávka nie je exekučne vymožitelná napriek právoplatnému rozhodnutiu. K tomu treba vziať do úvahy aj aktuálnu infláciu, ktorú ani žalované úroky z omeškania nemôžu sanovať.“.

III.

Vyjadrenie najvyššieho súdu a replika sťažovateľa

III.1. Vyjadrenie najvyššieho súdu:

7. Ústavný súd vyzval predsedu najvyššieho súdu na vyjadrenie sa k podanej ústavnej sťažnosti. V podaní z 11. januára 2023 podpredsedníčka najvyššieho súdu chronologicky zhrnula priebeh napadnutého konania a v závere uviedla, že „senát 2O vybavuje veci v napadnutom poradí s tým, že musel prednostne prejednať a rozhodnúť veci so skorším nápadom na najvyšší súd, ktoré skôr boli vybavené inak, vrátane vecí vrátených ústavným súdom, kedy predpokladaný termín vydania rozhodnutia stanovený na máj 2022, ktorý bol oznámený sťažovateľovi v zmysle jeho žiadosti, nebolo možné z objektívnych príčin dodržať. V čase od vrátenia prejednávanej veci ústavným súdom na najvyšší súd dňa 22.11.2021 do vydania rozhodnutia o dovolaní dňa 03.10.2022, sťažovateľ nepodal sťažnosť na prietahy v konaní vedenom pod sp. zn. 2Obdo/101/2021, a to v zmysle ust. § 62 až 68 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keďže takýto postup využil sťažovateľ dvakrát v skoršom dovolacom konaní vedenom pod sp. zn. 2Obdo/26/2019, oba s negatívnym záverom (vid' Spr. 325/2020).“. Podľa názoru najvyššieho súdu medzi postupom dovolacieho súdu v napadnutom konaní a namietaným porušením sťažovateľom označených práv neexistuje taká spojitosť, ktorá by umožňovala vysloviť záver o ich porušení.

III.2. Replika sťažovateľa:

8. Vyjadrenie okresného súdu doručil ústavný súd sťažovateľovi, ktorý ho nepovažuje za spôsobilé vyvrátiť dôvodnosť podanej ústavnej sťažnosti, a preto odkazuje na celé znenie ústavnej sťažnosti. Nad rámec uvedeného podotkol, že «právne významná je aj celková dĺžka civilného konania, ktoré vzhľadom na zrušujúce uznesenie najvyššieho súdu zo dňa 3.10.2022 sp. zn. 2Obdo/101/2021 nie je doposiaľ skončené s konečnou platnosťou, ale vec je predložená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V súčasnosti teda civilné konanie od podania žaloby (15.10.2009) celkovo trvá vyše 13 rokov a 4 mesiace, čo rozhodne do kategórie extrémnych prietahov v konaní spadá. Ešte treba dodať, že aj zrušujúce uznesenie najvyššieho súdu zo dňa 3.10.2022 sp. zn. 2Obdo/101/2021 (druhé v poradí) - okrem iného - nerešpektovalo právny názor ústavného súdu vyslovený v skoršom náleze sp. zn. II. ÚS 291/2021 zo dňa 30.9.2021, a preto sťažovateľ podal proti nemu ďalšiu ústavnú sťažnosť... Tvrdenie najvyššieho súdu o tom, že sťažovateľ nepodal sťažnosť na prietahy v konaní vedenom pod sp. zn. 2Obdo/101/2021 je účelové. Už k podanej ústavnej sťažnosti boli pripojené: sťažnosť sťažovateľa (žalobcu) na zbytočné prietahy v dovolacom konaní sp. zn. 2Obdo/101/2021 zo dňa 20.12.2021 a upovedomenie podpredsedníčky najvyššieho súdu o vybavení sťažnosti Spr. 1984/21 zo dňa „17.1.2021“.». Vo vzťahu k priznaniu primeraného

finančného zadost'učinenia s'ťažovateľ odkazuje na odôvodnenie svojej ústavnej s'ťažnosti s dôrazom na aktuálnu celkovú dĺžku napadnutého konania (3 roky a 9 mesiacov) a na rozhodnutie najvyššieho súdu, ktoré muselo byť zrušené nálezom ústavného súdu. Jeho právna neistota stále trvá a je zvýraznená aj vytrvalým odmietaním najvyššieho súdu priznať si chybu.

9. Ústavný súd v zmysle § 58 ods. 3 prvej vety zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že na základe podaní účastníkov a spisu predloženého ústavnému súdu je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej s'ťažnosti

10. Pri rozhodovaní o s'ťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

11. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre s'ťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj ústavnú s'ťažnosť s'ťažovateľa.

12. Ústavný súd si pre účely predbežného prerokovania ústavnej s'ťažnosti vyžiadal súdny spis, s ktorého obsahom sa dôkladne oboznámil.

13. Ústavný súd uvádza, že konanie na dovolacom súde vedené pod sp. zn. 2 Obdo 8/2019, sp. zn. 2 Obdo 26/2019 a napokon pod sp. zn. 2 Obdo 101/2021 hodnotí ako jeden celok, keďže ide o rozhodovanie o dovolaní podanom žalovaným, doručenom okresnému súdu 2. októbra 2018, o ktorom bolo meritórne rozhodnuté uznesením č. k. 2 Obdo 101/2021 z 3. októbra 2022. Celková dĺžka dovolacieho konania je teda dva roky a osem mesiacov. V rámci dovolacieho konania sa spis nachádzal na dovolacom súde od februára 2019 do apríla 2019 (2 mesiace), od mája 2019 do novembra 2020 (1 rok a 6 mesiacov) a od novembra 2021 do novembra 2022 (1 rok).

14. Z hľadiska faktickej a právnej zložitosti veci nebola vec indikovaná ako náročná. Po právnej stránke ide o vec, ktorá patrí do štandardnej rozhodovacej agendy všeobecných súdov. Zo

skutočností uvedených sťažovateľom a najvyšším súdom ani z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd nezistil žiadnu takú okolnosť, ktorá by odôvodňovala záver o právnej zložitosti veci. Ani pokiaľ ide o faktickú zložitosť, nie je namieste považovať tento spor za zložitý.

15. Ústavný súd nezaznamenal, že by správaniu účastníkov konania, resp. správaniu sťažovateľa bolo možné pričítať vznik prietáhov v napadnutom konaní.

16. Ústavný súd napokon hodnotil samotný postup najvyššieho súdu v napadnutom konaní a v tejto súvislosti poukazuje aj na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej nielen nečinnosť, ale aj nesústredená a neefektívna činnosť štátneho orgánu (všeobecného súdu) môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (napr. I. ÚS 376/06, III. ÚS 90/07).

17. Aplikujúc uvedené na vec sťažovateľa, ústavný súd dospel k záveru, že postup najvyššieho súdu v napadnutom konaní sa vyznačuje neefektívnosťou špecifikovanou v odôvodnení nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 291/2021-48 z 30. septembra 2021 zrušujúceho uznesenie najvyššieho súdu č. k. 2 Obdo 26/2019 z 24. septembra 2020. V bode 40 predmetného nálezu ústavný súd konštatoval, že „v právnej veci sťažovateľa najvyšší súd neprípustným spôsobom vyabstrahoval z dovolania právnu otázku, ktorá z neho nevyplýva, ani ju z dovolania ako celku nemožno vyvodiť, pričom zároveň takto sformulovaná právna otázka nebola otázkou, na ktorej odvolací súd založil svoje rozhodnutie a dovolateľ ani len netvrdí, že sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, že v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola absentujúca otázka vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Napadnuté uznesenie najvyššieho súdu podľa názoru ústavného súdu predstavuje extrémne vybočenie z pravidiel upravujúcich dovolacie konanie, k čomu došlo najmä na základe takej interpretácie a aplikácie príslušných ustanovení zákona, ktorá v sebe zahŕňala črty svojvôle, pričom tento negatívny dôsledok je spôsobilý ovplyvniť výsledok súdneho konania ako celku (z dôvodu viazanosti krajského súdu právnym názorom dovolacieho súdu), v konkrétnom prípade sťažovateľa ide o rozhodnutie spôsobilé výrazne a nezvratným spôsobom zasiahnuť do ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou garantovaných základných práv alebo slobôd sťažovateľa, čo bolo dôvodom na uplatnenie výnimky z rozhodovacej praxe ústavného súdu, ktorý kasačné rozhodnutia dovolacieho súdu podrobuje prieskumu len výnimočne.“.

18. Po komplexnom posúdení všetkých okolností daného prípadu z hľadiska skutkovej a právnej náročnosti veci, správania sťažovateľa, postupu najvyššieho súdu poznamenaného neefektívnou činnosťou (zrušenia jeho kasačného uznesenia ústavným súdom) a celkovej dĺžky dovolacieho konania (dva roky a osem mesiacov) ústavný súd dospel k záveru, že v postupe najvyššieho súdu došlo k zbytočným prietahom v napadnutom konaní, a preto rozhodol, že bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 1 výroku nálezu).

19. V súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

20. Vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd síce v napadnutom súdnom konaní zistil porušenie označeného základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy najvyšším súdom, avšak napadnuté konanie na najvyššom súde bolo v čase rozhodovania ústavného súdu právoplatne skončené, ústavný súd neprikázal najvyššiemu súdu, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov.

IV.1. Primerané finančné zadosťučinenie:

21. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

22. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal.

22.1. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

23. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (I. ÚS 15/02, III. ÚS 10/02, III. ÚS 17/02, I. ÚS 257/08, III. ÚS 45/2012, IV. ÚS 132/2012, I. ÚS 70/2012).

24. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

25. V prerokúvanom prípade podľa názoru ústavného súdu prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia. Ústavný súd prihliadol na to, že v čase meritórneho rozhodovania najvyšší súd vo veci sťažovateľa právoplatne rozhodol, čím došlo k zásadnému napraveniu stavu namietaného sťažovateľom v ústavnej sťažnosti. Ústavný súd prihliadol aj na celkovú dĺžku a efektívnosť rozhodovania a rozhodol, že sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 800 eur, ktoré je mu najvyšší súd v zmysle § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde povinný zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (bod 2 výroku nálezu; návrhu na priznanie vyššej sumy nevyhovelo výrokom 4 nálezu).

V.

Trovy

26. Ústavný súd napokon rozhodol aj o náhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku jeho právneho zastúpenia. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

27. V zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina výpočtového základu vo veciach zastupovania pred ústavným súdom, ak

predmet sporu nie je možné oceniť peniazmi. Predmetom konania pred ústavným súdom je ochrana základných práv a slobôd, ktorá nie je oceníteľná peniazmi.

28. Úhradu trov konania priznal ústavný súd sťažovateľovi v rozsahu za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti) vykonané v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3 vyhlášky.

29. Tarifná odmena za jeden úkon právnej služby v roku 2022 predstavuje sumu 193,83 eur a režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky) sumu 11,63 eur. Za dva úkony tak prináleží suma 387,66 eur a režijný paušál za dva úkony v sume 23,26 eur, čo spolu predstavuje sumu 410,92 eur, ktorú ústavný súd zvýšil o 20 % daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“), t. j. o sumu 82,18 eur, pretože právny zástupca sťažovateľa je platiteľom DPH (§ 18 ods. 3 vyhlášky). Ústavný súd teda stanovil náhradu trov konania v sume 493,10 eur. Právny zástupca sťažovateľa si v ústavnej sťažnosti za uvedené právne úkony uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 492,31 eur, preto mu ju ústavný súd priznal v ním požadovanej výške (bod 3 výroku nálezu). Náhradu za tretí úkon právnej služby – vyjadrenie z 2. februára 2023 ústavný súd nepriznal, pretože obsah doručeného vyjadrenia nepovažoval za taký, ktorý by prispel k bližšiemu objasneniu posudzovanej veci.

30. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

31. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. februára 2023

Miroslav Duriš
predseda senátu